

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **město Otrokovice**, IČO: 00284301
sídlem nám. 3. května 1340, 765 02 Otrokovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 21. 2. 2023,
č. j. MZP/2022/430/1226,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2022 (**prvostupňové rozhodnutí**) žalovaný rozhodl o tom, že záměr společnosti WOBO NV, Trichterweg 40, B 3690 Zutendaal, Belgické království (**oznamovatel záměru**), s názvem „Nové sklady a přípravná směsi“ (**záměr**) nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nepodléhá posouzení podle § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (**zákon EIA**). Následně žalovaný vydal opravné usnesení ze dne 9. 12. 2022, jímž v prvostupňovém rozhodnutí opravil nesprávné poučení. Žalobce podal rozklad. Ministr životního prostředí v záhlaví specifikovaným rozhodnutím rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí ve znění opravného usnesení potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Předmětem záměru je výroba pryžových směsí o kapacitě 2 500 t/rok v rámci stávajícího průmyslového areálu v Otrokovicích.

II. Žaloba, vyjádření a replika

3. Žalobce podal proti shora označenému rozhodnutí ministra žalobu. Předně napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné. Žalovanému vytýká, že neplnil úlohu nestranného správního orgánu, ale dle jeho názoru se v zjišťovacím řízení stavěl na stranu oznamovatele záměru. Dále namítá, že nejbližší obytná zástavba není od komína K1 vzdálená cca 400 m, jak uvádí žalovaný, a také rozptylová studie č. 133/22 a pachová studie č. 134/22. Žalobce navrhuje, aby výsledky těchto studií byly nezávisle ověřeny, případně aby k této problematice byly vypracovány znalecké posudky.
4. Mimo jiné zpochybňuje také úplnost a správnost posouzení vlivů záměru na obyvatelstvo a ovzduší. Žalobce poukazuje na neobjektivnosti podkladů rozhodnutí. Žalovaný obchází argumenty, že pachová studie nedokládá způsob odhadu výstupní koncentrace pachů z komína, resp. že model nezahrnuje fugitivní emise a že záměr může přispět k obtěžování zápachem.
5. Dále žalobce zdůrazňuje, že je nezbytné posoudit kumulativní důsledky záměru spolu s důsledky již fungujících provozů v širší lokalitě záměru a zabývat se tímto kumulativním vlivem na lidské zdraví a kvalitu života. Hrozí nebezpečí zhoršení imisní situace lokality, a to zejména další zvýšení koncentrace benzo[a]pyrenu z nyní již tak vysoké hodnoty dosahující 160 %.
6. Ministr ve vyjádření ze dne 11. 5. 2023 navrhl, aby soud žalobu zamítl. Konkrétně uvedl, že při hodnocení záměru vycházel z odborných podkladů i vyjádření, které obdržel. Dále upozornil na to, že zde nebyl důvod k vypracování jakýchkoliv znaleckých posudků, jelikož při zpracování rozptylové i pachové studie oznamovatel záměru použil závazný geodetický referenční systém na území ČR, a to dle nařízení vlády č. 430/2006 Sb., o stanovení geodetických referenčních systémů a státních mapových děl závazných na území státu a zásadách jejich používání. Za nedůvodné považoval námitky proti hodnocení záměru stran znečištění ovzduší a pachu. Pokud žalobce nehodlá pro obavy z pachové zátěže a navýšení škodlivin v ovzduší akceptovat žádný záměr, byť na základě odborných autorizovaných studií nevykazující toto riziko, měl by zastavit rozvoj podnikání na tomto území příslušnou změnou územního plánu.
7. Žalobce v replice ze dne 8. 6. 2023 dodal, že jeho výhrady jako obce nemohou být nedůvodné jen proto, že oznamovatel záměru doložil k žádosti vyjádření dotčených orgánů, které záměr akceptovaly. Dotčené orgány, včetně orgánů územního plánování působícího v Otrokovicích, svá stanoviska vyslovují s ohledem na jimi chráněné veřejné zájmy. Ty jistě nemusí být totožné se zájmy obce, která je představitelem územní samosprávy.

III. Právní posouzení věci

Aktivní procesní legitimace obce

8. Soud se předně zabýval otázkou aktivní procesní legitimace žalobce. Ústava ČR v čl. 8 zaručuje samosprávu územních samosprávných celků a dále toto právo definuje v čl. 99 a násl. Na zákonné úrovni zakotvuje právo obce na samosprávu a na výkon samostatné působnosti zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, v rozhodném znění (**obecní zřízení**). Podle § 1 obecního zřízení je obec *základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce*. Podle § 2 odst. 1 je obec veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek a vystupuje v právních vztazích svým jménem a na Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vlastní odpovědnost. Podle odstavce 2 pak *pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.*

9. Dle § 7 odst. 9 zákona EIA je to pouze dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2, kdo se může žalobou domáhat zrušení rozhodnutí vydaného ve zjišťovacím řízení, že záměr nebo jeho změna nebudou posuzovány podle tohoto zákona, a napadat hmotnou nebo procesní zákonnost tohoto rozhodnutí. Pro účely postupu dle věty první se má za to, že dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 má práva, na kterých může být rozhodnutím vydaným ve zjišťovacím řízení, že záměr nebo jeho změna nebudou posuzovány podle tohoto zákona, zkrácena. Dle § 3 písm. i) bod 2 je dotčenou veřejností právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob. Z právě uvedeného plyne, že zákonodárce výslovně počítal s procesní legitimací spolků, či jiných právnických osob soukromého práva, které působí v neziskovém sektoru, a které podporuje alespoň 200 osob, které považuje za dotčenou veřejnost.
10. Pokud zákonodárce počítal s aktivní legitimací těchto osob, za použití argumentu od menšího k většímu, musí soud nutně připustit i žalobu obce, tedy právnické osoby veřejného práva, která v rámci územní samosprávy pečuje o území, v němž má být záměr umístěn. Soud tento závěr činí navzdory tomu, že dle § 7 odst. 6 zákona EIA má dotčený územní samosprávní celek právo podat proti výsledku zjišťovacího řízení odvolání, avšak v § 7 odst. 9 téhož zákona zákonodárce o oprávnění územních samosprávních celků podat žalobu proti rozhodnutí o odvolání mlčel. Příčilo by se aktuálním judikатурním trendům, pokud by soud žalobu obce proti závěru zjišťovacího řízení bez dalšího odmítl jen proto, že ji zákonodárce neuvedl ve výčtu osob dle § 7 odst. 9 zákona EIA, resp. nepovažoval za dotčenou veřejnost [např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 30. 1. 2020, č. j. 2 As 187/2017-327, *Dobřejovice v. Čestlice*, část IV.A., zejména pak bod 52]. Dlužno v této souvislosti odkázat i na rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 Aps 1/2013-51, dle něhož je obec přímo ze své povahy povolána k zastupování a ochraně práv a zájmů svých občanů, kteří ji tvoří.
11. Soud proto dospěl k závěru, že žalobci náleží aktivní procesní legitimace k podání žaloby proti závěru zjišťovacího řízení, že záměr, který má být realizován na jeho území, nebude posouzen dle zákona EIA. Eventuální realizace záměru, o němž se vedlo zjišťovací řízení, totiž může zásadním způsobem ovlivnit charakter dotčené lokality i kvalitu života v ní, resp. v jejím okolí, a to navzdory tomu, že jde o záměr umísťovaný do stávající průmyslové zóny.

Vlastní hodnocení žalobních námitek

12. Soud tedy zjistil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, a že ji podala včas. Žalob splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti [§ 75 odst. 2 věta první a § 76 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)]. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s tím souhlasil, a žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodl přednostně s ohledem na § 7 odst. 10 zákona EIA.
14. Žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

15. Úvodem soud připomíná, že soudní řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu stojí na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu ovládající tento typ soudního řízení předkládá konkrétní důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby přitom zásadně předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce dotvářel žalobní argumentaci. Žalobcem namítaným aspektům věci se tedy může věnovat pouze v takové míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu správního orgánu při jeho vydání (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2013, č. j. 4 As 78/2012-125). Soud přitom nemá hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán, zejména obстоjí-li závěry správních orgánů v soudním přezkumu (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). K minimálním požadavkům na formulaci žalobních bodů soud odkazuje na rozsudky rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78.
16. V logice uspořádání žalobních bodů se soud předně zabýval výtkami, jimiž žalobce v obecné rovině poukazoval na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
17. „Přezkoumatelnost“ rozhodnutí není hodnotou sama o sobě. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zpravidla pro účastníky řízení neznamená žádný přínos. I proto je nutné k nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů přistupovat krajně zdrženlivě. Tento důvod pro zrušení rozhodnutí je namístě např. tehdy, pomine-li správní orgán podstatná skutková tvrzení opřená o obsah správního spisu či podložená důkazními návrhy, mohou-li reálně vést k přehodnocení merita věci (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, *Zdravé Ktišsko*, bod 30). K takové situaci ovšem v posuzovaném případě nedošlo. Rozhodnutí je přezkoumatelné. Ministr vyložil své závěry způsobem, který nebrání jejich věcnému posouzení ze strany soudu. Neopomněl reagovat na všechny klíčové námítky uplatněné v průběhu řízení o rozkladu. Každou z těchto námitek se ministr buď jednotlivě, nebo souhrnně zabýval, vyslovil k nim své závěry a připojil náležité úvahy. Zejména neobcházel ani argumenty žalobce proti pachové studii, ani jiné podstatné důvody, které žalobce uváděl v rozkladu. Výtka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je tedy lichá. Jeho odůvodnění je vystavěno na jasném, srozumitelném a uceleném argumentačním systému, z něhož rozumně plynou právní závěry [viz nález ÚS ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, *M. CAMBELL & SONS LIMITED*, bod 68; srov. také rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, bod 41, a další].
18. Následně se soud zabýval věcnými námitkami žalobce, avšak toliko na půdorysu argumentace, jež žalobce vznesl v podané žalobě. Na tomto místě soud opětovně zdůrazňuje, že není jeho úkolem, aby za žalobce deficity jeho žalobní argumentace „doháněl“ a jednotlivě hodnotil nezpochybněné okolnosti či specifika věci. Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (rozsudek 4 As 3/2008).
19. V obecné rovině soud souhlasí s žalobcem, že Listina základních práv a svobod garantuje každému občanu právo na příznivé životní prostředí a ochranu jeho zdraví. Podobně jako žalobce, který je územně samosprávným celkem, i žalovaný je povinen chránit veřejný zájem spočívající v ochraně kvality životního prostředí. A tím chránit i veřejné zdraví obyvatelstva. Soud souzní i s názorem, že žalovaný má ve své činnosti směřovat úsilí k snížení míry zdravotních rizik pro občany, resp. tato rizika nezvyšovat. Tomu ostatně odpovídá i § 1 odst. 3 zákona EIA, ve znění účinném do konce roku 2023, dle něhož je účelem posuzování Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vlivů na životní prostředí *získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti.* Právě uvedenému je třeba rozumět v širším kontextu obecných zásad práva životního prostředí, a tedy principů prevence, předběžné opatrnosti či odpovědnosti původce (srov. § 11 až 16 zákona č. 114/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění od 1. 7. 2017). A právě proto žalovaný vedl zjišťovací řízení dle bodu 42 kategorie II přílohy č. 1 k zákonu EIA (Výroba nebo zpracování polymerů, elastomerů, syntetických kaučuků nebo výrobků na bázi elastomerů s kapacitou od stanoveného limitu).

20. Shora uvedené zásady nelze absolutizovat, jak činí žalobce. Území ČR nelze obratem zakonzervovat a zamezit veškerý rozvoj. Soud předně považuje za podstatné, že oznamovaný záměr je v souladu s územně plánovací dokumentací, kterou schválilo zastupitelstvo žalobce. Soulad záměru s územním plánem obce je v tomto přesvědčivým podkladem, který navíc ztvrzuje vyjádření dotčených orgánů veřejné správy, čemuž se žalobce marně brání v podání ze dne 8. 6. 2023. Jistě nelze ztotožnit vyjádření dotčeného odboru rozvoje města, oddělení rozvoje a územního plánování Městského úřadu Otrokovice s postojem žalobce, který v řízení vystupuje jako samosprávná obec. Nicméně toto vyjádření značně oslabuje následný „přísný“ přístup žalobce jako územně samosprávného celku k zjišťovacímu řízení v posuzovaném sporu.
21. Za této situace se soud zaměřil na obecné námitky vůči opodstatněnosti závěrů žalovaného, že záměr oznamovatele nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nepodléhá posouzení dle zákona EIA.
22. Podle § 7 odst. 6 zákona EIA dojde-li příslušný úřad k závěru, že *záměr podle odstavce 2 nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, vydá o tom rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. V rozhodnutí se uvedou základní údaje o záměru v rozsahu bodů B.I.1. až B.I.4. a B.I.6. přílohy č. 3 k tomuto zákonu a úvahy, kterými se příslušný úřad řídil při hodnocení kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu a informací obsažených v bodě D.4 přílohy č. 3 k tomuto zákonu.*
23. Napadené rozhodnutí ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím tato kritéria, měřeno žalobními body, splňuje.
24. Prvně je nedůvodná námitka, že oznámený záměr nemá být realizován ve vzdálenosti cca 400 m od nejbližší obytné zástavby, ale ve vzdálenosti 300 m, což dokládá žalobce výřezy z mapového serveru Marushka, který využívá katastr nemovitostí.
25. Rozptylová studie č. 133/22, na s. 20 a pachová studie č. 134/22 na s. 17 pracují shodně s nejbližší obytnou zástavbou jako s referenčními body, u nichž modelují míru ovlivnění těchto míst záměrem. Celkem pracují s téměř 2 800 referenčními body v nadmořské výšce 180-278 m.n.m. Referenční body ležely ve výšce 1,5 m nad terénem a jejich souřadnice byly odečteny v souřadném systému S-JTSK. Pro účely zjišťovacího řízení pak zpracovatelé vybrali dalších sedm referenčních bodů, mezi nimiž se nachází i žalobcem označené stavby s údajnou vzdáleností cca 300 m od oznámeného záměru (body 3, 4 a 5 dle těchto studií). Mimo jiné u těchto referenčních bodů zpracovatelé studií počítali koncentrace znečišťujících látek, a to ve výšce 1,5 m, resp. 4, 5 m, resp. 7,5 m, což odpovídá úrovni oken 1. až posledního nadzemního podlaží obytných staveb. Zpracovatelé posuzovali maximální a průměrné hodnoty imisních koncentrací u referenčních bodů za pomoci programu Surfer. Dle studií se referenční bod 3, tzn. severní zástavba čtvrt domků v rámci čtvrti Baťov, nachází ve vzdálenosti 417 m od komína K1, z něhož bude docházet k rozptylu znečišťujících či Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

pachových látek. Referenční bod 4, tzn. stavba s č. p. 480, se dle studií nachází ve vzdálenosti 400 m od komína K1. Zpracovatelé studií neopomněli ani pozemek ve vlastnictví žalobce, na němž je pravomocně umístěna a povolena stavba tří nových bytových domů s 42 bytovými jednotkami „Nové Hurdisky“, a tedy zahrnují do výpočtů i referenční bod 5, který se nachází ve vzdálenosti 413 m od komína K1. Všechny měřené body jsou opatřeny přesnými souřadnicemi. V reakci na žalobcovu námitku v rozkladu oznamovatel záměru opětovně doložil měření vzdálenosti nejbližší obytné zástavby, tj. stavba s č. p. 480, od komínu K1, a to za pomoci stejného nástroje Marushka, jak v žalobě předložil žalobce. Oznamovatel naměřil vzdálenost cca 402 m. V rozkladu oznamovatel záměru také za pomoci situačního výkresu zdůraznil, že komín K1, z něhož bude docházet k rozptylu znečišťujících či pachových látek, nebude umístěn na samotném kraji pozemku, ale přibližně ve středě pozemkové parcely č. 3442/1 v k. ú. Otrokovice.

26. Soud neshledal žádné zřejmé chyby či vady měření, resp. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Souhlasí s ministrem, že souřadnicový systém je schopen polohu každého bodu území, na němž je definován, vyjádřit číselnými údaji (souřadnicemi). Používaný systém S-JTSK je závazným geodetickým systémem na území ČR, a to dle nařízení vlády č. 430/2006 Sb. Nebylo tedy potřebné provádět znalecké dokazování vzdálenosti komína K1 od objektů nejbližší obytné zástavby.
27. Žalobce k žalobě přiložil výřezy z měření v aplikaci katastru nemovitostí stran obytných staveb výše označených jako referenční body 3, 4 a 5, jakkoli jsou ve spisu založeny o těchto vzdálenostech dostatečné podklady.
28. V tomto ohledu žalobcem opatřené a předložené výřezy měření neobstojí. Nesvědčí o skutečnosti, kterou tvrdí žalobce, a tedy o vzdálenosti zdroje znečišťujících látek a pachů (komín K1) od nejbližší obytné zástavby. Aniž soud jakkoli hodnotil žalobcem předložené měření ze systému Marushka, zjistil, že žalobce měřil vzdálenost tří obytných objektů od stavební parcely č. 764 v k. ú. Otrokovice, která se dle podkladů založených ve spisu nachází blíže k obytným zástavbám, než je místo, v němž má být umístěn komín K1 (přibližně střed pozemkové parcely č. 3442/1 v téže k. ú., která se nachází jižně od stavební parcely č. 764). Již jen proto nemají žalobcem předložené podklady vypovídající schopnost ve vztahu k vzdálenosti obytné zástavby od zdroje rozptylu znečišťujících a pachových látek, kterým bude jen komín K1, a nikoli objekt postavený na stavební parcele č. 764.
29. Tato námitka tudíž není důvodná.
30. Žalobce dále namítá neúplné a nesprávné posouzení vlivů záměru na obyvatelstvo a ovzduší.
31. Soud nesouhlasí s žalobcem, že by žalovaný či ministr jakkoli bagatelizovali vliv záměru na zdraví exponované populace. Správní orgány mají pravdu, pokud uvedli, že porušení technologické kázně, resp. selhání lidského faktoru při výrobním procesu nejsou aspekty, které by bylo možné zohlednit v zjišťovacím řízení. Zákon EIA to nepředpokládá.
32. Žalobní námitku o nedostatečném posouzení koncentrace pachových látek, ministr popřel ve vyjádření k žalobě s tím, že otázce zápachu a znečištění ovzduší věnoval vysokou pozornost, a to právě s ohledem na umístění záměru v tomto smyslu v citlivé lokalitě. Již jen proto není důvodná námitka, že ministr, stejně tak jako žalovaný neplní svou zákonnou roli nestranného správního orgánu a jednoznačně se staví na stranu oznamovatele záměru.
33. V této souvislosti nutno upozornit, že oznamovatel záměru vypracoval pachovou studii nad rámec legislativních požadavků a při absenci závazných limitů pro pachové látky. Pro výpočet imisního zatížení pachových látek použil zpracovatel studie validovaný rozptylový

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

model SYMOS '97, který je založen na stanovení nejvyšších možných koncentrací a počtu překročení limitních hodnot a limitních koncentrací v referenčních bodech. Soud považuje výtku, že v pachové studii není doložen odhad výstupní pachové zátěže, za nedůvodnou. Pachová studie hodnotila vliv uvažovaných technologických celků s odtahy v rámci míchacích linek pryžových směsí, systému chlazení směsí, a také v rámci vstřikování pryžových výrobků s tím, že adekvátním nastavením vzduchotechniky bude dosaženo podtlakového systému v celém výrobním prostoru. Tedy není třeba uvažovat o fugitivních emisích pachových látek, jejich vzniku takové nastavení systému předchází. Zpracovatel pachové studie zkoumal výstupní koncentrace pachových látek na základě měření obdobných technologií s tím, že za běžného provozního stavu předpokládá koncentraci pachových látek na výstupu z komína K1 s výškou 30 m nad terénem kolem 140 ouE/m^3 při nominálním toku $48\,000 \text{ m}^3/\text{h}$. Zpracovatel vypočetl i maximální rozhodnou koncentraci pachových látek na výstupu z komína K1 s hodnotou $2\,250 \text{ ouE/m}^3$ při stejném průtoku komína, u níž by ještě nedocházelo k obtěžování zápachem dle uvažované definice „*obtěžování zápachem*“, kterou ovšem zákonodárce neschválil. Těmto závěrům nelze nic vytknout.

34. Ministr nepominul závěry rozsudku NSS ze dne 28. 2. 2020, č. j. 6 As 104/2019-70, *Frank Bold*, část III.C., jak se domnívá žalobce. Nečinil sporným, že by vedle dopadů na faunu a flóru mohly pachové látky nežádoucím způsobem ovlivnit obyvatelstvo či veřejné zdraví. Negativní účinky se neomezují jen na takové, jež mají prokazatelný vliv na lidské zdraví (příčemž intenzivní zápach lze označit přinejmenším za stresový faktor), ale zahrnují i ty, jež snižují kvalitu lidského života, neboť ty lze zařadit pod pojem „*vliv na obyvatelstvo*“. Na rozdíl od rozsudku 6 As 104/2019 zde ovšem v zjišťovacím řízení správní orgány zkoumaly ovlivnění pachem. Tuto otázku nepominuly. Žalobce v žalobě nespecifikoval, v čem konkrétně se měly správní orgány při hodnocení pachové studie odchýlit od právě uvedeného rozsudku NSS.
35. Nedůvodnou je i námitka, že správní orgány připustily, že může dojít ke zhoršení obtěžování obyvatel zápachem. Soud naopak vnímá jako pozitivní krok ze strany oznamovatele záměru, který celou technologii výroby plánuje tak, aby pouze pro jistotu pohody obyvatelstva, v případě nárůstu pachové zátěže v okolí záměru, mohl doinstalovat další systém pro jeho eliminaci (např. na bázi studené plazmy). Správním orgánům nelze vyčítat, že tento postoj oznamovatele záměru převzaly do rozhodnutí. Příprava pro případnou instalaci dodatečné technologie pro omezení pachové zátěže je v souladu se zásadou prevence, která je vlastní celému odvětví práva životního prostředí.
36. Není ani pravda, že by správní orgány nehodnotily vliv záměru spolu s již existujícími provozem v širší lokalitě. Soud shledal, že pachová studie v bodě 3.7., navzdory opačnému subjektivnímu názoru žalobce, hodnotila pětileté průměrné imisní koncentrace v dotčeném místě a jeho okolí, a to na základě dat Českého hydrometeorologického ústavu a dle závěrečné zprávy v rámci identifikace zdrojů znečišťování ovzduší v průmyslové zóně Otrokovice z listopadu 2018. Žalobce svá tvrzení o opaku ničím nedokládá.
37. V rozptylové studii na s. 23 pak zpracovatel zjistil i dosavadní koncentrace benzo[a]pyrenu. Žalobce namítá, že tyto koncentrace již nyní překračují přípustný imisní limit. Ministr ve shodě se závěry rozptylové studie sice uvedl, že roční imisní limit koncentrace benzo[a]pyrenu je v této lokalitě překračován, avšak vzhledem k minimálním vypočteným koncentracím souvisejícím s provozem záměru, resp. s dopravou náležející k záměru, koncentrace benzo[a]pyrenu významně nevzroste. Hodnocený záměr způsobí změnu imisního zatížení v řádu tisícín procenta (shodně prvostupňové rozhodnutí, s. 6). Ministr

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

předpokládal, že obdobné zatížení by vyvolal každý jiný záměr umísťovaný v souladu s územním plánem do stávajícího průmyslového areálu.

38. Žalobce nemá pravdu, pokud tvrdí, že správní orgány bagatelizovaly jeho obavy ze zvýšení již překračované koncentrace benzo[a]pyrenu. Zejména v prvostupňovém rozhodnutí, s. 12-13, žalovaný srozumitelně a na základě odborných dat vyslovil, že benzo[a]pyren je „*produkován téměř výhradně spalovacími procesy, při nichž nedochází k dostatečné oxidaci přítomných organických spalitelných látek. Benzo[a]pyren je produktem nedokonalého spalování při teplotách 300 až 600 °C. Mezi jeho nejvýznamnější zdroje se proto řadí spalování pevných paliv v kotlích nižších výkonů, především v domácích topeništích. [...] Za vyššími koncentracemi benzo[a]pyrenu v předmětné lokalitě může stát také poloha Zlínského kraje v blízkosti Moravskoslezského kraje a Polska, odkud při severovýchodním směru větru můžou znečišťující látky pronikat dálkovým transportem (<https://chmibrno.org/blog/2018/12/27/benzoapyren-popis-zdroje-dopady-aktualnistav/>). [...] Výstupy rozptylové studie ovšem u stanice automatického imisního monitoringu Otrokovice-město u benzo[a]pyrenu poukazují na významný podíl vlivu právě u lokálního vytápění (viz s. 26 rozptylové studie). Dále z oznámení záměru vyplývá, že „nové dopravní zatížení lokality záměrem by představovalo cca 34 osobních vozidel za den, 2 lehká nákladní vozidla za den a až 2 těžká nákladní vozidla za den. Příspěvky benzo[a]pyrenu z pojezdů této dopravy způsobí (ve smyslu zpracované a k oznámení přiložené rozptylové studie) změnu imisního zatížení v řádu tisícín procenta, které je tedy prakticky nevyhodnotitelné. Roční průměrná koncentrace benzo[a]pyrenu byla v rozptylové studii vypočtena ve výši 0,0000000132 µg/m³. Žalovaný ostatně do odůvodnění prvostupňového rozhodnutí převzal také doporučení z rozptylové studie, aby tento příspěvek byl kompenzován náhradou nákladních vozidel s nižší emisní třídou nákladními vozidly s emisní třídou vyšší, případně také výsadbou izolační zeleně.*
39. Soud s tímto hodnocením v obecné rovině souhlasí. Žalobce k rozkladu ani k žalobě nedoložil žádný relevantní podklad, který by shora uvedená tvrzení vyvracel. Je to právě žalobce, který je územním samosprávným celkem nadaným odborným aparátem i dostatečným rozpočtem, aby – pokud shledal správní rozhodnutí nedostatečnými či nesprávnými – jejich závěry zpochybnil za pomoci konkrétních odborných studií účinně. Žalobce na tuto svou roli, které se dovolává v úvodě žaloby, rezignoval kvalitou jeho procesní obrany proti výstupům žalovaného a ministra. Na tom nic nemění ani žalobcem doložená datová analýza nádorových onemocnění ze dne 12. 4. 2023. Žalobce totiž nijak neosvětlil, jak se nadprůměrný výskyt onkologických diagnóz v Otrokovicích váže k právě hodnocenému záměru. Zamýšlel-li žalobce tímto podkladem dokazovat skutečnost, že území Otrokovic je již nadmíru zatížené znečištěním, s čím pak souvisí výskyt onkologických nemocí, nevysvětlil, proč takové znečištění pochází právě z průmyslových zdrojů, a proč právě oznamovatelův záměr má dále snížit kvalitu životního prostředí. Soud tedy v tomto směru neprováděl dokazování.
40. Proto soud vycházel z podkladů založených ve správním spise, z nichž plyne, že záměr oznamovatele nebude v praxi produkovat měřitelné množství benzo[a]pyrenu. Plně postačovalo, aby u tohoto záměru žalovaný provedl zjišťovací řízení. Přitom nebylo potřeba provádět plnohodnotné posouzení záměru hledisky zákona EIA s ohledem na podlimitní charakter záměru a další zjištěné skutečnosti. Obdobné závěry je třeba učinit ve vztahu k zbylým znečišťujícím látkám nebo argumentovanému zvýšení koncentrace pachů.
41. Žalobce jistě bude mít další prostor k uplatnění konkrétních výhrad k záměru v rámci dalších „realizačních“ řízení, jimž zjišťovací řízení předchází (např. územní řízení, stavební

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

řízení apod.). Avšak v zjišťovacím řízení a v tomto soudním řízení žádné důvodné námitky neuplatnil.

IV. Závěr a náklady řízení

42. Soud tudíž neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec její běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. července 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.